

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 14. oktober 1992

i sag C-262/91, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — manglende opfyldelse af domme fra Domstolen om traktatbrud)

(92/C 300/05)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-262/91, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Johannes Føns Buhl og Antonio Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: professor Luigi Ferrari Bravo, chef for servizio del contenzioso diplomatico, Udenrigsministeriet, bistået af avvocato dello Stato Ivo Braguglia), hvori er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 171, idet den har undladt at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dommene af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien (sag 124/86, Sml. s. 4661, og sag 125/86, Sml. s. 4669), har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: L. Hewlett, den 14. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 171, idet den ikke har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde:

— dommen af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien (sag 124/86), hvori Domstolen fastslog følgende:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets

direktiv 83/183 af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat.«

— og dommen af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien (sag 125/86), hvori Domstolen fastslog følgende:

»Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 83/181 af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388, for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder.«

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

af 20. oktober 1992

i sag C-295/90 Rev., Rådet for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet m.fl. ⁽¹⁾

(Begæring om genoptagelse — formaliteten)

(92/C 300/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-295/90 Rev., Rådet for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Arthur Alan Dashwood og Jill Aussant) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Jorge Campinos, bistået af Roland Bieber og Kieran Bradley), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. W. A. Timmermans og Denise Sorasio), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: J. E. G. Vaux, bistået af Richard Plender og Derrick Wyatt) og Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: J. W. de Zwaan og T. Heukels), angående en begæring om genoptagelse af

⁽¹⁾ EFT nr. C 302 af 22. 11. 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. C 285 af 13. 11. 1990, s. 13 og EFT nr. C 189 af 28. 7. 1992.

Domstolens dom af 7. juli 1992 i sag C-295/90, Parlamentet mod Rådet (endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser), har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward; generaladvokat: F. G. Jacobs, justitssekretær: J.-G. Giraud, den 20. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om genoptagelse afvises.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 22. oktober 1992

i sag C-85/90, William Dowling mod den irske stat, Attorney General og landbrugsministeren (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of Ireland) ⁽¹⁾

(Tillægsafgift på mælk)

(92/C 300/07)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-85/90 angående en anmodning, som Supreme Court of Ireland i henhold til EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, William Dowling mod den irske stat, Attorney General og landbrugsministeren, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bl.a. artikel 3, nr. 3, og artikel 3a i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾, som ændret ved forordning (EØF) nr. 764/89 ⁽³⁾, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Zuleeg, dommerne J. C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig D. Triantafyllou, den 22. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, nr. 3, og artikel 3a i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984, som ændret ved Rådets

forordning (EØF) nr. 764/89 af 20. marts 1989 og ved Rådets forordning (EØF) nr. 1639/91 af 13. juni 1991, indebærer ikke, at der kan tildeles en referencemængde til en producent, hvis omstillingsperiode — til opfyldelse af en forpligtelse efter Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 — udløb før den 1. januar 1983, selv om producenten på grund af uarbejdsdygtighed ikke har kunnet levere mælk mellem forpligtelsens ophør og udgangen af 1983, som den pågældende medlemsstat valgte som referencår.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. august 1992 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen gårdejer Manfred Graff mod Hauptzollamt Köln-Rheinau

(Sag C-351/92)

(92/C 300/08)

Ved kendelse afsagt den 21. august 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. september 1992, har Finanzgericht Düsseldorf — Fjerde Afdeling — i sagen gårdejer Manfred Graff mod Hauptzollamt Köln-Rheinau forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med lighedsgrundsætningen og med EØF-Traktatens artikel 40, stk. 3, andet afsnit, at der ved fastsættelsen af referencemængden ikke tages hensyn til mælkeproduktionen på en bedrift, der er overtaget og drives i samdrift, og som ligger i en anden medlemsstat, når det kun er den omstændighed, at den overtagne bedrift, der drives i samdrift, ligger i den anden medlemsstat, der udelukker, at den, som det ellers skal ske ifølge national ret, medregnes med henblik på tildelelse af en højere referencemængde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. august 1992 af Hessischer Verwaltungsgerichtshof i sagen Hans Irsfeld OHG, EWG-Versandschlachthof und Zerlegungsbetrieb mod Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung

(Sag C-374/92)

(92/C 300/09)

Ved kendelse afsagt den 17. august 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. oktober 1992, har Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Ottende Afdeling) i sagen Hans Irsfeld OHG, EWG-Versandschlachthof

⁽¹⁾ EFT nr. C 109 af 3. 5. 1990, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 2.